

тѣзи кабаницѣ на водача е баща му, и
станѣлъ да дойде да го види.

Баща и сынъ плачахъ отъ радость, тъй
що и венчѣки около тѣхъ ся расплакахъ.
Сынътъ останѣ при бащѣ си прѣзъ тѣзи
нощъ, и на сутриньтъ, когато да си трѣгне
по работѣтъ, даде на бащѣ си доволно пары
и му ся обѣща да ся погрыжи за него и за
напрѣдъ. Селянытъ подиръ това си казва-
хъ: „Защото старецътъ ся смили съ он-
зи голыйтъ сиромѣхъ, то и Господь ся смили
съ него, та тъй чудно го срѣщна съ сы-
на му, когото той имаше за изгубенъ.“

Воденчерьтъ.

Единъ воденичерь едно врѣме на едно
сѣсъ сына си карали едно магаре на градъ,
да го продадѣтъ на пазарьтъ. Като ка-
рали магарето напрѣдъ а тѣ вървѣли по-
диръ му, срѣща ги единъ и имъ ся при-
смива: „жма глупацы, рекъ, хъ! Остави-
ли магарето да върви праздно, а тѣ трѣ-
гнали подиръ му да върватъ пѣши, да си
трепѣтъ краката и да си держтъ царвулы-
тъ!“ Тутакси бащата накарва сына си да
възсѣдне на магарето, а той вървѣлъ ис-
подиръ. Но слѣдъ малко срѣща ги единъ